

ವಿವಿಧ ಸಂಖ್ಯೆ (ಗೊತ್ತುಮಾಡು)

SL no. 813

శ్రీ శ్రీనివాసము వ్రాసెను.

వివిధానంద గ్రంథమాల.

భక్తానందము

(భక్తమనుమము)

గ్రంథకర్తలు శ్రీరామశ్యాములు.

శ్రీ శారదా ముద్రాక్షరశాల
చిత్తూరు.

1920.

విజ్ఞప్తి.

మహాశయులారా!

“వివిధానంద గ్రంథమాల” అను పేరుగొన్ని చిన్ని పాత్రం
బుల వెలయింపఁదలఁచెట్టి యిదిసాధ్యమాయంచునెడఁద దిగులాంసి
యు భాషాసేవగదా! యనుత్పత్తిమొకొన నుడుత భక్తిండలంచి యీ
“భక్తానందము”ను వెలిపఱుప సాహసించితిమి. ఇది ప్రథమప్రయ
త్న మగుటచేఁదప్పులు మెండుగనుండును. అయిన నీ గ్రంథమును
వ్రాయఁ బోతనహించిన మామిత్రమండలివలెనే, భాషాభిమాను లెల్లరును
మాయుద్యమమునకుఁ దోడ్పడి. దొసఁగులఁ దెలిపినవోగృతజ్ఞతతో
నందుకొని పునర్ముద్రణమున సవరించి కొనఁగలము. ఇందు భగవద్ధ్యా
నాసక్తుల యుపయోగార్థ మేకవచన ప్రయోగము నిలిపియున్నాము.

ఇట్లు విన్నవించు,

బుధజనవిధేయులు,

(శ్రీ రామకృష్ణములు.

ఉద్యమము.

ధీమంతుల్లలలూచిమెచ్చు! గనుబృథ్విందేశభాషావలికా
 ధీమాధిక్య పదప్రయుక్త రసభూతిం జెన్ను నానిధంబునకా
 సామాన్యుల న పండితాభిగోచన సృష్టిత్రవాంఛా ప్తి, శ్రీ
 రామకృష్ణుల మేమొనర్చెదమున ద్ద్రవంబులకాంతముకా॥

అంకితము.

రామకృష్ణులకోమలాంగ! నుతపూతా! మంగళాకార! శ్రీ
 రామకృష్ణుల కుంబమోదివయ్యాయాంధ్రంబందుమాయాచ్చుప
 జ్ఞామేయప్రతిపాద్య పద్య వివిధానంద ప్రసూనంబులకా
 శ్రీమన్నామ్మోని తేర్చిప్రోవుకరణకా గృహ! జగద్రక్షణా!

అభినందన

శ్రీ శ్రీనివాసచరణాశరణమ్.

భక్తానందమయ.

- కా॥ శ్రీనాగంగమలాలయంగణపతిక్ శ్రీకంఠదాక్షాయణిక్
నానాజీవధానుకారదనువిజ్ఞానప్రదీపాత్మలక్
శ్రీనాథాదికవింగ్రులక్ గురుభులక్ జేమాదుసంధించుచుక్
గీనాశత్రుయకావ్యసిద్ధిదలఁతుక్ గృహ! జగద్రతుణా! ౧
- కా॥ నీమీదక్షగృతిసెప్పలేనికవిలల్ నీధ్యాసలుజేసిదు
ప్రేమాభ్యాసంబులునీకథకవిసన్నిక్త్రల్ నీగుణంబుల్యదిక్
వేమాలులగింపలేనియెఱుకల్ నిక్కంబుగావ్యర్థముల్
ప్రేమకమానసధక్తిలేనివయనక్ గృహ! జగద్రతుణా! ౨
- కా॥ నినుధ్యానింపచునంబునిల్యచునిను స్వీక్షింపబల్యాయతా
నినుసేవింపఁగతక్తిలేదశనము స్మిప్తాప్తినీయంబ్రద
తుణముల్ సేయఁబ్రపంచగర్భుడవునీ సంతుష్టి “నేనే”రధ
క్తినినాచే సేడువందనంబుఁగొనుమా కృహ! జగద్రతుణా! ౩
- కా॥ హరియంచుక్ సురవైరిబాలుఁడుకృపక్ యాచింపరక్షించితా!
శరణంబన్నవిభీషణుంబిలిచిరా జ్యంబేలఁగాఁజేసితా!
కరిమొట్టోయనఁగాచినావుగద సత్కారుణ్యమేపారనక్
గెరలంజూచెదవేమిన్ద్రాయమిది? శ్రీకృహ! జగద్రతుణా! ౪
- కా॥ నీలావణ్యమునీచరిత్రములువర్ణింపంగలేకుండవ్య
ధాళాపంబులనాడుచుంటినవినుం తైనక్ సహాయంబుగా
నీలోకంబునుజూపఁజాలనివివా నింగూర్చించింతించివే
రలేకుండఁగనీకథకవిసన్నిక్త్రదుక్ గృహ! జగద్రతుణా! ౫
- కా॥ ఉదయంబప్తమయప్రకాశదినము ఖ్యంబోలినర్వంబునీ
యదరంబందుఁగుదిన్చింపు వెలికిక్ యోగ్యులుగావీడుదాఁ
గద! యీకార్యముతోసమైతికమతా కారంబునైజంబునీ
కిదిసామాన్యప్రవృత్తియందలఁపఁగాఁ గృహ! జగద్రతుణా! ౬

- కా॥ నీలోలోకములున్న యపులయము; స్వీ నేవెలింజేయున
దేలోకంబులస్పృహ; వేడుకలుగా వీక్షించు లేరక్ష; నై
బాలుండైవటపత్ర కాంక్షవగుచుక బ్రాపంచికద్రవ్యవై
లీలామానుషవేషమాడ నరుటల్ కృష్ణ! జగద్రక్షణా! 2
- మ॥ ఒకచోటకాక్షణమైననాగడలసూర్యుండెప్పుడుక వార్ధియిం
చుకయైనందనమేరమిఱుదు; వహించునామిందర్శలు; నో
పికపీచుంబవనుండు; మేఘములునే వేశంజలంబిచ్చు; శౌ
రికృతంబద్ధిర! చండశాసనములౌ! గృష్ణ! జగద్రక్షణా! ౩
- కా॥ మచ్చంబై, కమతంబు, నూకరమవై మానుష్యనిహంబవై
స్వేచ్ఛవ్యాపనుడై భృంగుండవయిపు క్షీకుండవై శీరివై
మేఘాఞ్జరణ్యధవాగ్ని కల్కివయి భూమిండుప్రసంహారివై
యిచ్చాలీలవిహారమందెదవుశ్రీ కృష్ణ! జగద్రక్షణా! ౪
- మ॥ ఆవతారంబులులెక్కలే వజహరుల్ వ్యాపారముల్ “నేరమం”
చువచింపక బసివాడమూఢుండనుమం దుండక విశేషించిని
న్నవలొకించిమహద్విలాసములసా నందంబుగావ్రాసినీ
కివియర్పింపగ నెంత? సన్నతములే కృష్ణ! జగద్రక్షణా! ౫
- మ॥ ఖరముల్కుంతుమపూపుమోసిననద ద్గంధంపుసారస్యమా
ఖరముల్ నేరనియల్లు మండుకములుక గంజంబులందుండిమా
ధురిమం గాననిరీతిమానసమునం దుండేజమైయెప్పునీ
యిరవుం గాననివారిజన్మమువు ధాకృష్ణ! జగద్రక్షణా! ౬
- మ॥ ఒకడన్నం జగదాలగొండిసుతుడౌనొక్కండుముక్కోపియా,
నొకటందా నెకులాలకుండగుటన తుడ్డిప్రవాచాలక
ప్రకటాఘృకసతనిక వహాసనవివైరం బిల్లులేకుంటజా
వికమేలంచుశిరంబువీడెవిధియొక గృష్ణ! జగద్రక్షణా! ౭
- మ॥ చపలంబైనసిరిక జడంపు బృథివిక శిర్యాఘృజ ద్వేషముక
దపనంబిచ్చనంగుడౌసుతునిసంద్రంబందువాసంబునుక
ద్రపతో నీ బహువేషధారియయితు ద్వాధన్నివర్తించుటల్
కృపణంబుచుడలంచిదారువయిలో? కృష్ణ! జగద్రక్షణా! ౮

- కా॥ భూషణునివాహముండినుటసా మ్మల్ పుత్రవాహంబులే
 శోషింపక హరిపుత్రువైగవియవి స్తోద్భూతకాత్యాయనీ
 ద్వేషంబుకథనదుండుమిత్రుడయితా దిక్షిలుండై కూలి మా
 ర్దేవంబుకథరియించిత్రావెవనముకొ గృష్ణ! జగద్రతుణా! ౧౪
- మ॥ మదిసంకల్పపరీక్షమాత్రమునని రామణులనుకొ బోషయుకొ
 వధయుంజేయుఘనల్ త్రమూర్తు లెగృహవ్యాజ్యంబులంజిక్కిరా
 గదరా! గొంతెమకోర్కులైనగొనసా గకజేయగవచ్చునీ
 పుధివికొసంపుతివార్ధినీద నెవడా? గృష్ణ! జగద్రతుణా! ౧౫
- మ॥ బలిభూనాథుడగుద్రోహమేమిటలచెన్నాహాటకార్యండువా
 లిలవంబేనపరాధమేమిసలిసెక లేకంబురారాజునం
 బలమున్వారలపైనిజాపితివిన న్నాధించుటల్పాడనీ
 కిలసామాన్యమేకాక వేరగునె? యో కృష్ణ! జగద్రతుణా! ౧౬
- మ॥ హరియన్నంబరమాత్ముడండ్రుహరిభ క్తాగ్రేసరుల్లుద్ధులై
 హరుడన్నంబరమేశుడండ్రుహరభ క్తాగ్రేసరు స్వీరులై
 మఱి నావైసిగపట్లబేరమున మ ర్మంబిద్ది వైకుంఠుడక
 గిరిజాధీశ్వరుడొక్కడంచెఱుంగరో కృష్ణ! జగద్రతుణా! ౧౭
- మ॥ హరియంచున్దరయంచు నెట్టులనినకొ యావన్మహాపాపముల్
 పరిహారంబగునంచునమ్మియెదలొ బల్యాటనీ నామముకొ
 స్థిరభక్తిన్బిజియించు పుణ్యులనులా తింజాతువేసీవు? ము
 క్తిరయంచేదయ నేయుచుందువుగదా కృష్ణ! జగద్రతుణా! ౧౮
- మ॥ సరివారల్ నగుచుండబంధువులు బ ల్పాకన్యిలోకింపనొ
 ప్పరికింపకొనీతులెల్లకాత్రపులుకొ పాటోపులేవిప్లవం
 బరయంగానరికట్లబాధ ఋణసం బంధుల్పగకొ జెంపవా
 రిరసంబుల్ ఫరియింపజేతువకటా కృష్ణ! జగద్రతుణా! ౧౯
- కా॥ ఆయుష్కాలమునూఱువత్సరములం దర్థంబురాత్రంబులొ
 న్నాయర్థంబునపాల్గవందుబదిరెం డబ్బంబులంగ్రిడలం
 ద్రోయనీడ్రదటిపంచవింశతిగృహస్థుండొ జరాభారధా
 లేయండై పనునెదు, లేచుస్తుతికిం గృష్ణ! జగద్రతుణా! ౨౦

- బాలుండైవపుడాటచాటలనునికా బ్రాధింపఁగాఁనానాసం
శీలంబునృతియుంగనంబవదుగా సింజెందినఁగానినేఁ
బాలకజూ! ద్రువునంతనోముంగనవి శ్వస్థా! జగద్రతుణా! ౨౦
- ౪౥ కఫవాతఁబులుగ్రమ్మియందబధిరాం గంబుల్ మఱిక సార్థకం
బుపలక్షింపనినుకదలంపరుదిలో యోచించునో! యెంచునో!
యపమిథ్యాచరివీడునో వజ్రచునో యానాటికి నాఁడెనీ
కృపనొందఁగఁ దలంచివేడితినహో! కృష్ణా! జగద్రతుణా! ౨౧
- ౫౥ కష్టంబేప్రతిరోజునంగలిగెడిం గాలానుకూలంబులై
కష్టంబేప్రతికర్ణమందొసరున న్యాయానురోధంబులై
కష్టంబెంచఁదగుకాఫలంబు “నహి” నా కర్మంబెయిల్పటచే
నిష్టార్థంబులనీవె పూర్ణకరుణా శ్వా! జగద్రతుణా! ౨౨
- ౬౥ కనుగొంటిక సతిపుత్రబంధుగృహవర్గంబుల్ కనత్స్వర్గ
ధనధాన్యాదులు “నావి” “నావ” సుచు గాత్రంబుండనందాక నెం
తనియల్లాడినగన్తదుఃఖములసం ద్రంబైనసంసారదా
రినిగాన్పింపవు సౌఖ్యసంతసములో కృష్ణా! జగద్రతుణా! ౨౩
- ౭౥ తనకెంతోవిభవంబుగల్గినను జెలంగనఁ గావచ్చుభూ
మినిగొన్నకబహుబాగటంచు మఱినామిడక మహిష్నల్పజా
లనియత్యాశకునంతులేదుతుదకే లభ్యవృ చేఁజిక్కియే
రినిసౌఖ్యంబుననుంచునో దెలియమో కృష్ణా! జగద్రతుణా! ౨౪
- ౮౥ జననంబందినదాదినే బహుళకష్టంబుల్ వెలింతొడిస
జననంబంధములేకదుష్టాడయిదు స్సాంకత్యమన్నుండనై
జననింద్యుండనినన్న దూఱునుదులూ స్వాదింతింతోవిర
క్తైనీనీపాదములౌక్రయించితినహో! కృష్ణా! జగద్రతుణా! ౨౫
- ౯౥ బోరా! యిచ్చితిపాంచభౌతికపుత్ర హందిం ద్రియానీకముకా
బోరాటంబానతింపలేకవశమై పోయెన్మనంబందులోక
పూరాగ్నికాశలభంబువడ్డగతిలోఁ గుందంగజేయించినీ
వీరీతికాగనినవృచుంటులగునే కృష్ణా! జగద్రతుణా! ౨౬

ము॥ తనువుల్ బుద్ధుడముల్ కృతాంతునిభటుల్ దన్నీచ్చి కొంపోవుచో
దనసంపాదనమింటనిల్చు సతిపుత్రాదుల్ సృశానంబుదా
కను నేగింతురుగానిమీదజముతోఁ గయ్యంబుగావించియు
క్తినిగావింపరు వారినమృఫలమే? కృష్ణా! జగద్రక్షణా! ౨౮
ము॥ పదినూ గ్రతులుకోట్లు గాధనముసం పాదించి త్రేతంబులక
దుదినిర్యాణముచేసిపోవుతఁగూతుల్ కన్నపుత్రుల్ “పసుల్
గడిసిర్పించకపోయె” “గుండలములా కర్ణంబులందుండె మీ
రిదిముఁజూడఁ” డటండ్రుబాంధవులతోఁ గృష్ణా! జగద్రక్షణా! ౨౯

ము॥ సుతులేనద్గతిమాగ్గదర్శకులటంచుం బల్కువాక్యంబులక
చుతియొచ్చింపకుండుభీష్ముడునసం తానంబునంగందిరే?
శతపుత్రుల్ కురురాడ్వశిష్ఠులను సుచ్చస్థానమందుంచె?
కృతకర్మంబులఁ గూర్చిపొందు దశలుకృష్ణా! జగద్రక్షణా! 3౦

ము॥ అభియన్తాత్మజుడుకొ శుకుండుమత్రిప్రహ్లాదుండు వైశోచనుం
డిభరాజుంభరతుండుమారుతియునుకృష్ణుండుభీష్మాదిస
న్విబుధుల్ తొమ్మిది భక్తిమాగ్గులునికృష్ణునిచిమోక్షులై
రిభవత్సూర్ణకృపాకటాక్షమున శ్రీకృష్ణా! జగద్రక్షణా! 3౧

కా॥ చీమున్నెత్తురమేధ్యమూత్రక్రిమిసం శ్లేష్మాదిదుర్మాంససం
ఘామేయంబగుపాడుదేహమునదే వా! ద్వారముల్తొమ్మిదం
డేమారిం చెడుచోరులాలుగులుబుద్ధిం దోపిడింగొంచున
న్నీమాయకృతజూతురీవెగతియో కృష్ణా! జగద్రక్షణా! 3౨

ము॥ విదురండిచ్చినకూటిసీశుప్రియమై విందోప్పభక్షించితా!
సదయంజూచితివుమ్మి నేయుఫలముల్ సాపాడియాబోయతక
ముదమీపారంగుచేలుంజూచితడుకుల్ ముట్టింప! మాగ్రంథముక
వృథగాజూడకుమంకితంబుగొని శ్రీకృష్ణా! జగద్రక్షణా! 33

గద్య

ఇది శ్రీకృష్ణదండరామకృపాదయకవితాభిరామ శ్రీరామకృష్ణు
ప్రణీతంబైనవివాదానంద గ్రంథమాలా ప్రథమసుమంబగు
భక్తానందము,

శ్రీకృష్ణదండరామార్పణమస్తు.

సప్త ద్వారగోపుర బంధకేందము.
 ధిమత! ప్రధానా! హా త్రిధనా! నందనుకుమార! దేవ! దరధరాశీ
 ధయాంబోధి! రమావర! మధునూదన! వినుతశీల! జహనీయగుణా!

[illegible]

10672

